

За тебе умирамъ, нѣжна глѣженце,
 Долъ въ гроба слѣдамъ за твое-то лице,
 Ихъ прощай, свѣте мой,
 И у гроба такъ съмъ твой.

Отвѣтъ на вѣтре бѣйный.

Момакъ младый, пѣвче скърбеный,
 Чѣхъ азъ твоа тѣжный гласъ,
 Отъ выскости неесни
 Отговарамъ тожн часъ.
 Отъ какъ вѣхъ ви озарилъ,
 Съ вѣрно лице найнапредъ,
 Отъ тогава все пригледвамъ
 Любовъ та е въ първый редъ.
 Лице ти е твърдѣ вѣрно,
 Вѣрно ще е и до край,
 Дори гледа ясно слѣнце
 Дрѣгго не ще познай.
 На прозореца поглежда
 Отъ зоры до тъмнини,